

Norsk i New York: Anki King flyttet fra Harestua til New York for 13 år siden. Hun både bor og jobber i Williamsburg i Brooklyn.

Anki King (37) nekter å bli voksen. Bardommen i Norge inspirerer både bildene hennes og leiligheten i New York.

Rom for lek

I skyggen: Mens Peter Pan lette etter skyggen sin, har Anki strikket sin.

Multikunstner: Anki både maler, lager skulpturer og strikker skygger. Vakt: Det norske troller vokter leiligheten.

Vakt: Det norske troller vokter leiligheten.

Norsk: Det er mye norsk musikk i CD-samlinga.

Stort studio: Anki deler studio med 130 andre kunstnere på Long Island.

– Før var Williamsburg et ganske farlig område, men i dag bor det mange småbarnsfamilier og kunstnere her.

Anki King

- JEG ER DEN ROTETE av oss.

Anki King er på jakt etter høyrearmen sin på kontorpulten. Blant papirer, fargerike kindereggfigurer, bilder og knapper, finner hun den strikkete kroppsdelen til slutt under en stor plate Freia Melkesjokolade.

– Peter Pan jaktet alltid på skyggen sin. Jeg ville også vite hvor skyggen min var, så jeg strikket den.

Disneyfiguren er en god beskrivelse på den norske kunstneren fra Harestua. 37-åringen synes akkurat som Peter Pan, at det er viktig å beholde barnet i seg. Det har hun også gjort.

– Jeg har alltid vært barnslig. Du kan kanskje si at jeg ble seint moden.

DEN STORE LEILIGHETEN Anki deler med kjæresten og kunstneren John, er

ikke så ulik «Neverneverland» heller. Fullt av eventyrlige pyntegenstander og nips. Som det norske trollet på hylla som passer på leiligheten, som fruktbarhetsgudinnen som står i stua, og som det grønne monsteret som stirrer ned på deg når du sitter på do.

– Man kan ikke være mørkeredd for å bo her, sier Anki og peker på en menneskehånd som stikker ned fra et hull i taket.

Leiligheten var tidligere et selvbetjent vaskeri for innbyggerne i Williamsburg i Brooklyn, men da John var ferdig på kunsthøyskole bestemte han seg for å finne et sted han både kunne bo og jobbe med installasjonene sine. «Daisy Fresh» viste seg å være det perfekte lokalet. Anki flyttet inn for to år siden.

– Før var Williamsburg et ganske farlig område, men i dag bor det mange småbarnsfamilier og kunstnere her. Det finnes heller ikke så mange åpne og store lokaler på Manhattan som det gjør her. Og prisen er selvsagt mye bedre. Det beste med nabolaget er at det er nært alt, og det er et kreativt og vennlig nabolag.

DE FLESTE TINGENE i leiligheten har en historie. Som tyggemmiautomaten John brukte sine siste 500 dollar på da han var student. Grunnen var at hans favorittkunstner Charles Bell hadde brukt den som modell i et av sine bilder. Eller de to skjelettene som sitter på kjøkkenbenken. Den ene holder hendene for ørene. Sønnen til John, Joey, elsker musikk, så den er

hans. Det andre skjelettet tilhører kunstnerpappa John, den holder seg for øynene. Den siste har bestefar i Texas. Den holder seg for munnen, fordi bestefar ikke alltid vet når han skal holde munn.

Som så mange andre newyorkere har paret funnet det meste av møblene på gata.

– Vi er ikke opptatt av møbler som er trendy eller dyre. Vi liker ting som betyr noe for oss. Bortsett fra kunstsamlingen vår, har vi innredet med det vi har for hånden, sier Anki.

Et par ting fra Ikea har det også blitt plass til. Anki peker på en seks-armet lysestake som står på gulvet ved kjøkkenbenken.

– Jeg vet ikke hvorfor jeg liker den så godt. Kanskje fordi det var den førs-

Trygt og kreativt: Williamsburg pleide å være et farlig område, men i dag bor det både småbarnsfamilier og kunstnere her. - Det beste med nabolaget er at det er nært alt, og det er et kreativt og vennlig nabolag, sier Anki.

Gammelt vaskeri: Leiligheten var opprinnelig et vaskeri, og fungerer i dag som både hjem og studio for Anki og kjæresten John. Her er de ved arbeidsbenken som står midt i leiligheten. Mange av møblene har parett ellers funnet på gata.

– Det er veldig norsk å tenne stearinlys, men det er en av tradisjonene jeg holder på også i New York.

Anki King

te pyntegjenstanden jeg kjøpte da jeg flyttet hjemmefra.

Det skinner varmt fra stearinlysene.

– Det er veldig norsk å tenne stearinlys, men det er en av tradisjonene jeg holder på også i New York.

EN ANNEN NORSK TRADISJON Anki har tatt med seg er mat og godteri. Den åpne kjøkkenhylla er fylt opp med Toros gryteretter, raspeballer på pose, svart lakris og sjokolade.

– Man blir så lei den amerikanske maten. Da passer det godt med bergensk fiskesuppe.

– Savner du Norge?

– Jeg leker med tanken om å flytte hjem etter hvert. Kanskje finne en gård der vi kan bygge studio på låven.

Men så vet jeg ikke helt om jeg tør å flytte fra New York. Man blir avhengig av denne byen. Av tempoet her. Det er så ekstremt her. Det inspirerer meg, sier hun.

Selv om Anki har blitt vant til det raske tempoet i verdensmetropolen ser hun på det som en stor fordel å være fra Norge.

– Jeg tror det er sunt å ha stått barbeint på en gresslette. Mange i New York har aldri opplevd vill natur, og det tror jeg gjør dem rastløse.

MINNENE FRA NORGE og barndommen der, er også Ankis inspirasjon til bildene hun maler.

– Det er så mange ting jeg ikke husker fra jeg var liten. Og gjennom arbeidet jeg gjør kommer minner tilbake.

Et av bildene viser Anki og søsteren i hvite nattkjoler. Et annet av korte, lubne ben i store støvler, og et ansikt med blåbær-trutmunn som stikker opp bak ei maurtue.

– Ingen i New York har hørt om maurtuer. For dem blir slike bilder abstrakte.

Anki synes også det er stor forskjell på et hjem i Norge og et hjem i New York.

– I Norge innreder man et hus eller en leilighet med fine møbler. Det skal være komfortabelt og koselig. Man legger mye penger og tid i at hjemme skal være oppdatert og fint. Her har man andre forutsetninger. Det var for eksempel ikke dusj her da vi flyttet inn, så vi har satt inn en her ved siden av kjøkkenet, forklarer hun og peker

på et hvitt dusjkabinett som står oppe på et lite platå vendt mot kjøkkenbenken.

– Hvordan vil du beskrive stilen?

Anki ser seg rundt i leiligheten og rynker panna.

– Da jeg sto i dusjen i dag og så på plastdelfinen og havfruen vi har limt på veggen tenkte jeg at «lekent» er et ord som beskriver leiligheten vår godt.

– Det også viktig at vi kan bruke leiligheten. Som kunstnere er vi avhengige av å bo et sted der man kan være kreative, forklarer hun.

– Man skal ikke være redd for å søle og rote her. Vi liker å leke.

sondag@dagbladet.no